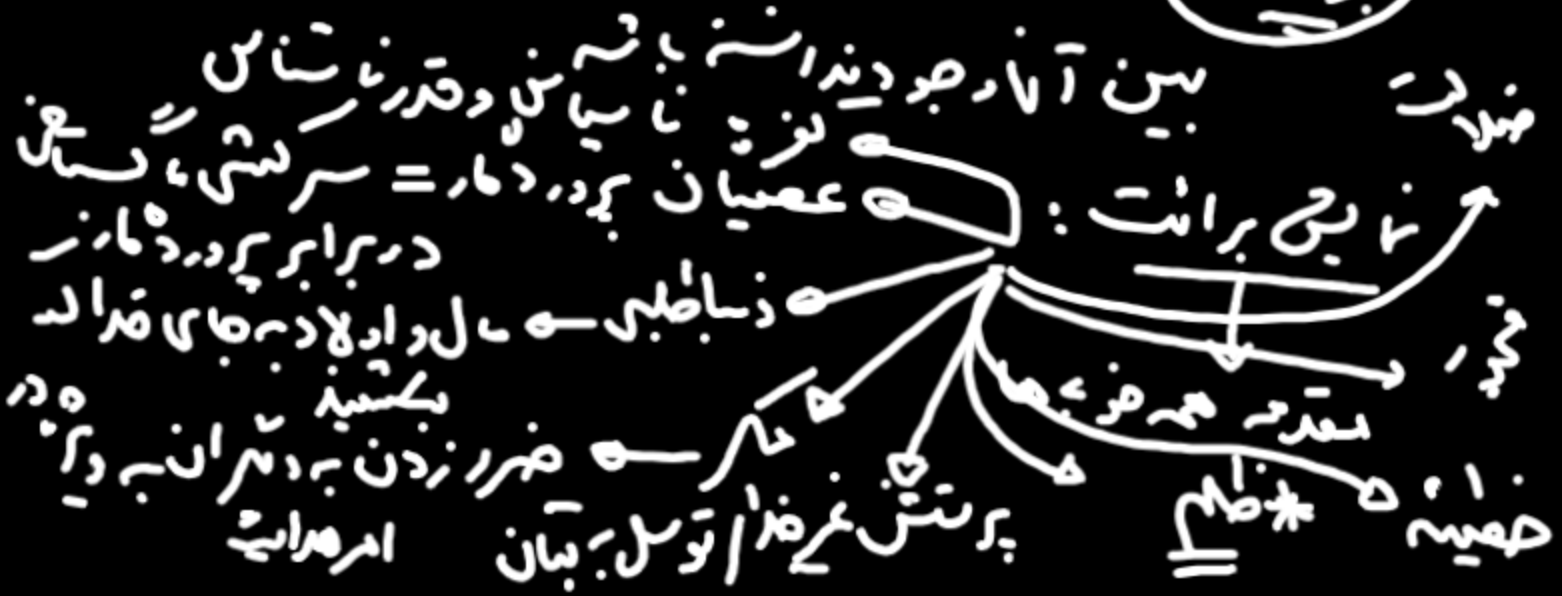
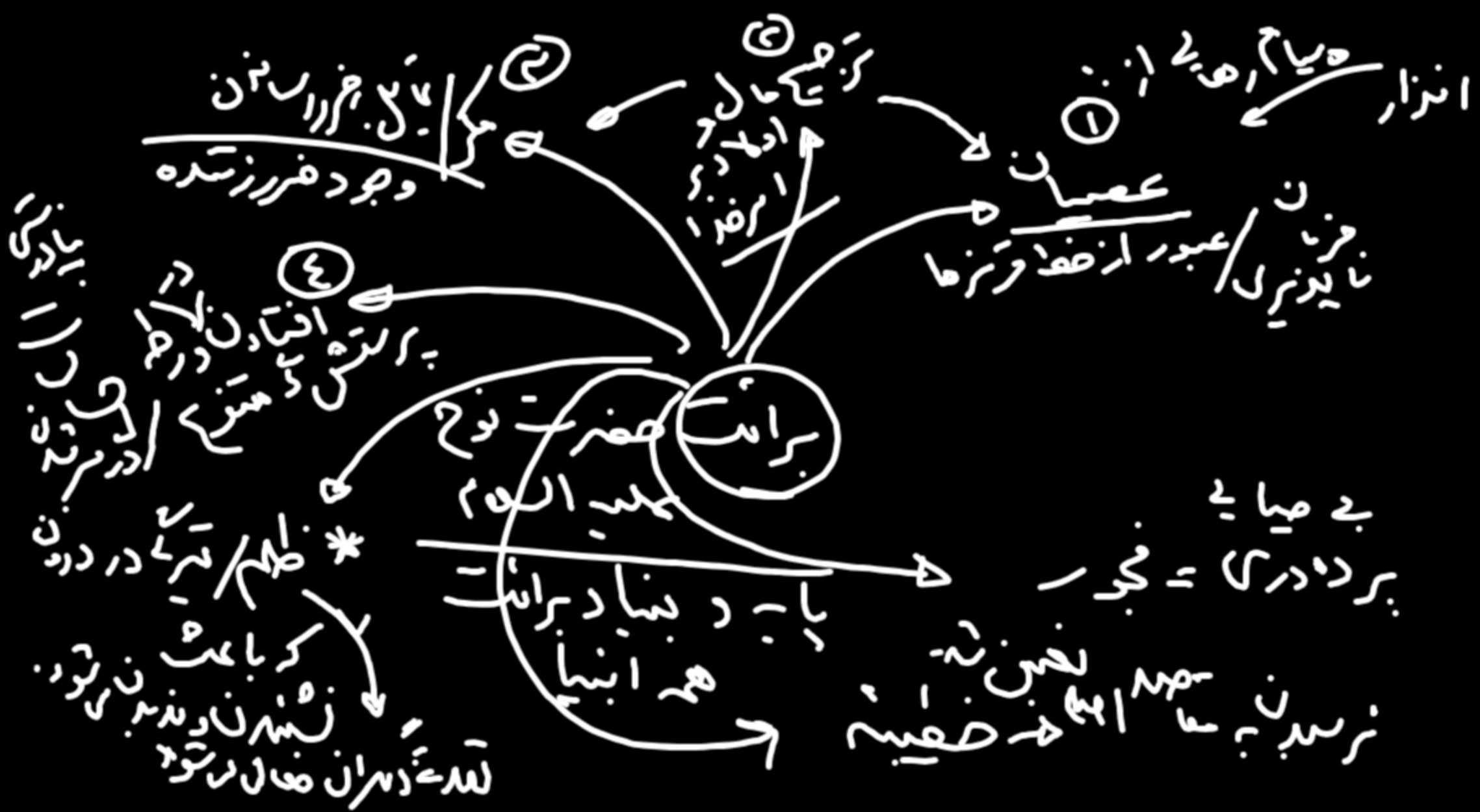

استغفار **دوای**

برائت

یعنی برداشتن از چیزی ؛ نحو کاذب هیچ آری باغی

انبیاء دیگر

در سوره مبارکه نوح یا ایها عنوان خندبین به هم دارند؟

ابدع شده است

این سی آیه در سوره مبارکه نوح هم به نوعی بیان شده
نیز در ده استغفار به عنوان الله اصبح هم انبیا خورد
است. استغفار یعنی بر خوردار از رحمت بعد از هدایت
(رحمت + هدایت) = عنوان

(ارحمت + هدایت - غفران) در اثر برائت از مؤلفه‌های

دور رسیده از خداوند . جاری نشود و این هم بدون

قرار گرفتن تحت ولایت انبیاء و اولیای الهی نمی‌

در واقع ولایت ضامن و سبب ^{است} وصول به رحمت ^{هدایت} است .

احرف ضوایی از نامی و کلماتی - مفید است هر ابست می شود.
بر ضرورتی از رفت بعد

رفت ضوایی
احرف ضوایی

(اطاعت ضوایی) (رفت ضوایی)
انتظار

* آن از بر این انتظار هم منبأ است

اسباب در باب رجب و ماه صاف که بعد از هدایت رخ ۲۷۲

نزد آن نوزمن باه توی اجر بهره بردن از امر خداست
پس استغفار و رسیدن به ابرها که بپسندد دستر آمدن
این فرد رفته به روز در جا جمع خواهد کرد با صبر است و سطره آد
نیز استر در شود.